

CODUL ETICII ȘI DEONTOLOGIEI PROFESIONALE UNIVERSITARE

(document adiacent Cartei Universității „Danubius”)

Codul de etică și deontologie profesională universitară al Universității "Danubius" din Galați cuprinde norme de conduită profesională și socială, responsabilități și reguli morale și stabilește standardele de conduită profesională pe care membrii comunității academice din cadrul Universității "Danubius" din Galați trebuie să și le însușească în activitatea lor profesională.

Codul de etică și deontologie profesională universitară asigură un climat bazat pe responsabilitate morală în comportamentul personalului didactic și nedidactic, al studenților, masteranzilor, cât și al tuturor cetățenilor care se află în relații cu Universitatea "Danubius" din Galați, având drept scop crearea unui mediu academic integru, creșterea prestigiului universității, promovarea cunoașterii, afirmarea profesională, asigurarea calității educaționale și a solidarității sociale.

Codul de etică și deontologie profesională universitară întregeste Carta universitară, respectă Constituția României, este adoptat în conformitate cu dispozițiile Legii educației naționale nr. 1/2011 și devine obligatoriu pentru toți membrii comunității academice a Universității "Danubius" din Galați.

I. PRINCIPII GENERALE

Universitatea "Danubius" din Galați înființată prin Legea 409/2002, își propune să promoveze valorile intelectuale, morale, având la bază următoarele principii:

- a) libertatea academică;
- b) autonomia personală;
- c) dreptatea și echitatea;
- d) meritul;
- e) profesionalismul;
- f) onestitatea și corectitudinea intelectuală;

- g) transparența;
- h) respectul și toleranța;
- i) responsabilitatea profesională;
- j) bunăvoința și grija.

a. Libertatea academică

Universitatea "Danubius" din Galați este un spațiu liber de manifestare a valorilor profesionale și științifice, acestea fiind protejate împotriva presiunilor și constrângerilor politice, religioase și de putere economică, exceptând constrângerile de natură științifică, legală și etică și încurajează abordarea critică, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau de credințele religioase.

Libertatea academică are în vedere protejarea dreptului la intimitate și confidențialitate, în vederea evitării oricăror discriminări pe criterii de vârstă, etnie, gen, origine socială, orientare sexuală sau orice altă formă identitară.

Art. 1. În acest sens, orice membru al comunității noastre universitare trebuie să evite lezarea libertății celorlalți, pe baza respectului pentru identitate. În funcție de gravitatea actului de lezare a libertății celorlalți, Comisia de etică universitară va propune una dintre sancțiunile prevăzute în art. 318 din Legea educației naționale nr. 1/2011.

b. Autonomia personală

Universitatea "Danubius" din Galați promovează un mediu propice exercitării autonomiei personale. În acest scop, asigură exercitarea consimțământului informal în privința propriei cariere, programelor, concursurilor și oportunităților de studiu și cercetare și oferă oportunități pentru ca fiecare membru al universității să poată lua și aplica decizii pentru propria carieră academică și profesională.

Art. 2. Orice cadru didactic, indiferent de atribuțiile și gradul didactic, este obligat să respecte exigențele morale ale asigurării autonomiei personale a colegilor, studenților și masteranzilor. În caz de desconsiderare flagrantă a acestor exigențe, Comisia de etică și deontologie profesională universitară va propune una dintre sancțiunile prevăzute în art. 1 din prezentul Cod.

c. Dreptatea și echitatea

Membrii Universității "Danubius" vor fi tratați drept, corect și echitabil. Nu permitem discriminarea sau exploatarea, indiferent că acestea sunt directe sau indirecte, și aderăm la ideea că dreptatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a puterii și prevenirea abuzului de putere.

Universitatea adoptă măsuri ferme pentru nediscriminare și egalitate de șanse în accesul la studii și la programe, pentru eliminarea conflictelor de interese, pentru prevenirea și combaterea oricărei forme de corupție, favoritism și nepotism.

Art. 3. Încălcarea acestor măsuri atrage punerea în discuția Comisiei de etică și deontologie profesională universitară și aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute în art. 1 din prezentul Cod.

d. Meritul

Universitatea noastră asigură recunoașterea, cultivarea și recompensarea meritelor personale și colective care conduc la împlinirea menirii sale instituționale.

Printre acestea se numără dedicarea față de profesie și studiu, față de instituție și membrii comunității academice, creativitatea și talentul, eficiența și performanța.

Art. 4. Comisia de etică universitară va lua în discuție comportamentul lipsit de interes față de pregătirea didactică și științifică, slabele rezultate în prestația didactică sau neîndeplinirea activităților programate, propunând aplicarea uneia dintre sancțiunile oportune.

e. Profesionalismul

Universitatea noastră se angajează să cultive un mediu propice pentru cercetare și competitivitate. În acest scop, dezvoltăm programe academice la standarde înalte, capabile să conducă la evoluția cunoașterii, la formarea specialiștilor competitivi și la creșterea prestigiului nostru în cercetare. Încurajăm și recompensăm orientarea spre calitate științifică, pedagogică, în mod deosebit spre excelență, a profesorilor, cercetătorilor, studenților și a programelor de studii și cercetare. Cultivăm inițiativa și seriozitatea științifică, încurajăm și recompensăm eficiența, calitatea și excelența profesională la nivel managerial și administrativ. Acționăm împotriva imposturii amatorismului, superficialității, dezinteresului, plafonării și oricăror forme de corupție. În același timp, încurajează responsabilitatea publică.

Art. 5. Comisia de etică universitară va susține preocuparea factorilor de conducere din facultăți și universitate pentru recompensarea morală și materială a rezultatelor cu totul deosebite obținute pe linie profesională. Totodată, pentru rezultatele negative care afectează grav calitatea actului didactic și de cercetare, va proceda în conformitate cu prevederile articolului 4

f. Onestitatea și corectitudinea intelectuală

Universitatea apără dreptul de proprietate intelectuală.

Toți cei care au participat la diferite stadii ale cercetării ale cărei rezultate devin publice trebuie menționați, în spiritul onestității profesionale, al recunoașterii și recunoștinței.

Art. 6. Este interzisă orice formă de fraudă intelectuală: plagiatul total sau parțial, autoplagiatul, copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, falsificarea rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate, preluarea lucrărilor de la colegi sau profesori, ca și tentativele de corupere spre fraudă. Comisia de etică universitară va propune sau va sprijini măsurile luate pe linie administrativă pentru astfel de practici.

g. Transparența

Universitatea noastră respectă principiul transparenței tuturor categoriilor de informații care interesează membrii comunității universitare, potențialii candidați, absolvenții, instituțiile cu care colaborează și publicul larg, asigurând o informare consistentă și corectă. Prin aceasta, facilităm egalitatea de șanse în competiție și asigurăm accesul echitabil la resursele universitare.

Art. 7. Comisia de etică universitară va lua în dezbateră cazurile de ascundere, falsificare sau denaturare a informațiilor la care au dreptul membrii săi și publicul larg, propunând factorilor în drept măsuri disciplinare.

h. Responsabilitatea profesională

Universitatea consideră că membrii comunității academice trebuie să fie responsabili față de studenți și masteranzi, în ceea ce privește asigurarea accesului liber, nediscriminatoriu la

mijloacele și instrumentele formative ale procesului educațional, asigurând un climat liber de orice manifestare de invidie, hărțuire, favoritisme sau intimidare.

Universitatea “Danubius” își încurajează membrii să se distingă prin implicare în problemele profesionale și nevoile societății. Nu este permisă folosirea imaginii universității în scopuri publicitare pentru creșterea prestigiului personal.

Art. 8. Sunt interzise: dezinformarea, calomniera, denigrarea publică a programelor și persoanelor din instituție de către membrii propriei comunității academice. Comisia de etică universitară va lua în discuție astfel de comportamente denigratoare, propunând conducerii universității măsuri disciplinare oportune.

i. Respectul și toleranța

Universitatea este o instituție academică deschisă studiului și cercetării și asigură respectarea demnității fiecăruia dintre membrii comunității, într-un climat liber de orice manifestare și formă de hărțuire, umilire, dispreț, amenințare sau intimidare, indiferent de diferențele între oameni, între opinii, credințe și preferințe intelectuale. Sunt interzise manifestările, rasiste, șovine, xenofobe, homofobe și hărțuirea sexuală. De asemenea, este interzisă folosirea unui limbaj ofensator, atacul la persoană, cât și comportamentul insultător.

Art. 9. Orice manifestare vădită împotriva valorilor morale de respect, toleranță, luând una sau alta dintre formele amintite, va reține atenția critică și hotărâtă a Comisiei de etică și deontologie profesională universitară. Pentru cazurile agresive de intoleranță se vor aplica dispozițiile art. 8.

j. Bunăvoința și grija

Universitatea apreciază ca valori importante bunăvoința și grija față de ceilalți. Totodată, încurajează recunoștința față de cei merituoși, politețea, înțelegerea, solidaritatea, altruismul, amabilitatea. Sunt inacceptabile manifestările care demonstrează egoism, cinism, invidie, vanitate.

Universitatea este recunoscătoare față de toți cei care, în situații de criză majoră sau calamități, sunt dispuși la autosacrificiu.

Art. 10. Cu prilejul raportului anual, Comisia de etică universitară va consemna comportamentele indezirabile care constituie abateri de la Codul de etică și deontologie profesională universitară, luându-se măsurile care se impun.

II. COMISIA DE ETICĂ UNIVERSITARĂ

Comisia de etică universitară este o structură a Universității “Danubius” din Galați, formată din 5-9 membri cu prestigiu profesional și autoritate morală, a cărei componență este alcătuită astfel:

- a. 4 cadre didactice de niveluri diferite (dar care nu sunt cuprinse în structuri de conducere), reprezentând cel puțin două facultăți sau departamente distincte ale instituției de învățământ superior;
- b. o persoană reprezentând Oficiul juridic al universității;
- c. 2 persoane din rândul personalului nedidactic;
- d. 2 studenți, indiferent de forma de învățământ (cu frecvență, frecvență redusă, învățământ la distanță) și nivelul de studii (licență, masterat), cu condiția ca aceștia să reprezinte cel puțin două niveluri de studii (acolo unde este cazul) și cel puțin două facultăți sau departamente ale instituției de învățământ superior.

1. Alegerea și numirea membrilor

Membrii Comisiei de etică vor fi aleși, respectiv numiți, după cum urmează:

- a. membrii cadre didactice sunt propuși de Consiliul de administrație al Universității, avizați de Senatul Universității și aprobați de Rector;
- b. membrii studenți se aleg pe bază de candidaturi, prin votul studenților, fiind confirmați prin votul Senatului;
- c. membrii Comisiei sunt aleși pe o perioadă de 2 ani, pentru cel mult două mandate consecutive.
- d. membrii structurilor de conducere din universitate nu pot să facă parte din această Comisie;
- e. cel puțin o treime dintre membrii cu drept de vot ai Comisiei vor fi de sex femeiesc, respectiv bărbătesc;
- f. membrii comisiei aleg un coordonator, care urmează să fie responsabil cu organizarea felului în care se desfășoară activitatea Comisiei;
- i. consilierul juridic al universității face parte de drept din comisie.

2. Atribuții

Comisia de etică universitară coordonează și controlează aplicarea normelor prevăzute de prezentul cod și are următoarele atribuții:

- a) ia măsuri pentru aplicarea Codului de etică și deontologie profesională universitară la universității;
- b) primește și analizează validitatea sesizărilor referitoare la abaterile de la etică universitară;
- c) organizează investigații și interviuri în scopul strângerii de date privitoare la cazurile care fac subiectul sesizărilor și reclamațiilor;
- d) ia decizii și întocmește un raport de caz, în urma efectuării investigațiilor și audierilor, cu privire la natura faptelor care fac obiectul sesizării sau reclamației;
- e) comunică raportul de caz și eventualele recomandări sau sancțiuni conducerii universității, care are obligația de a le pune în aplicare în termen de maximum o lună;
- f) urmărește punerea în aplicare a sancțiunilor de către conducerea universității, inclusiv, dacă este cazul, prin recursul la Senatul Universității sau, în ultimă instanță, la Consiliul ministerial de etică academică;
- g) pune la dispoziția Senatului sau a Consiliului de etică universitară la nivelul Ministerului Educației Naționale informațiile necesare judecării recursului la decizia Comisiei;
- h) întocmește un raport anual cu privire la situația universității din perspectiva respectării principiilor și prevederilor Codului de etică. Raportul se înaintează conducerii universității, consiliilor facultăților și este public.
- i) propune și promovează eventualele modificări sau amendamente ale Codului de etică universitară;
- j) notifică de urgență instituțiile statului în ceea ce privește cazurile care fac subiectul legii penale și pune la dispoziția acestora toate informațiile pe care le dețin cu privire la cazurile respective.

3. Jurisdicție

(1) Sub jurisdicția Comisiei de etică universitară intră toate persoanele care fac parte din sau au relații cu universitatea: studenți, masteranzi, personalul didactic și nedidactic, membri ai corpului de conducere, parteneri instituționali. Sub jurisdicția Comisiei de etică intră atât actele petrecute în interiorul universității, cât și cele desfășurate în afara

acesteia, în măsura în care implică membrii propriei comunități universitare și a personalului aferent și vizează abateri de la etica și deontologia profesională universitară.

(2) Constituie încălcări ale conduitei academice:

a) injuria, ofensa, calomnia ca abateri de la manifestarea spiritului critic (produse în spațiul public offline și online, verbal sau în scris), comise cu privire la un membru al comunității universitare;

b) denigrarea, în orice formă, a instituției academice;

c) aducerea la cunoștință publică, în spațiul offline și online, a unor chestiuni academice cu potențial litigious, înainte de discutarea lor în cadrul instituției, conform prezentului capitol;

d) manifestarea, în spațiul academic sau în afara acestuia, a unui comportament care încalcă normele morale general admise, așa cum sunt ele specificate în Cartă;

e) corupția, traficul de influență, luarea sau darea de mită, șantajul, abuzul de autoritate în cadrul procedurii de concurs pentru ocuparea unui post didactic sau de cercetare ori privind aprobarea granturilor de cercetare;

f) lipsa de transparență în organizarea și desfășurarea concursurilor pentru posturile didactice și de cercetare, conform prevederilor Codului etic și ale legislației în vigoare în domeniul educației;

g) lipsa de transparență în procedura de alegere a structurilor de conducere la nivelul departamentului, al facultății și al Universității;

h) hărțuirea sexuală;

i) încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală și a drepturilor de autor;

j) plagiatul și autoplajiatul ;

k) întocmirea de rezultate fictive;

l) introducerea, cu știință, de informații nereale în solicitări de granturi sau de finanțare.

4. Sancțiuni

Conducerea universității va aplica sancțiunile stabilite de către Comisie în conformitate cu prevederile Codului de etică și deontologie profesională universitară pentru abaterile definite de acesta. Acolo unde este cazul, abaterile pot fi sancționate prin avertisment, urmând ca la repetarea acestora Comisia să propună conducerii universității luarea măsurilor administrative, conform dispozițiilor art. 318 din Legea educației naționale nr. 1/2011, respectiv:

(1) Sancțiunile pentru cadrele didactice/nedidactice prevăzute de legislația universitară sunt următoarele:

a) avertismentul scris;

- b) diminuarea salariului de bază, cumulată, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;
 - c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;
 - d) destituirea din funcția de conducere din învățământ;
 - e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.
- (2) Sancțiunile pentru studenți și masteranzi prevăzute de legislația universitară sunt următoarele:
- a) avertisment scris ;
 - b) exmatricularea

Sancțiunile vor fi aplicate, la propunerea Comisiei de etică și deontologie profesională universitară, de către Senatul universitar și vor fi proporționale cu abaterea comisă și cu prejudiciul cauzat de aceasta.

5. Mecanismul de decizie

Comisia se întrunește semestrial sau ori de câte ori este nevoie, în cel mult 15 zile de la depunerea unei sesizări. Nu se acceptă pentru analiză sesizări anonime. Membrii Comisiei de etică se pot sesiza și din oficiu.

Decizia cu privire la validitatea reclamației se comunică persoanei care a reclamat în termen de maximum 30 de zile de la depunere.

Reclamantul poate contesta deciziile Comisiei în termen de maximum 15 de zile de la comunicarea acestora, la Senatul universității. Următorul organism de recurs este Consiliul de etică universitară la nivelul Ministerului Educației Naționale.

Hotărârile comisiei de etică universitară se iau cu votul majorității membrilor prezenți, dacă numărul lor reprezintă cel puțin 2/3 din totalul celor 9 membri.

Codul de etică și deontologie profesională universitară a fost elaborat în baza art. 130 din Legea educației naționale nr. 1/2011.

Codul de etică și deontologie profesională universitară al Universității "Danubius" din Galați a fost discutat și aprobat în ședința Senatului Universității "Danubius" din Galați din data de 17 mai 2011 și intră în vigoare începând cu anul universitar 2011/2012.

Codul de etică și deontologie profesională universitară a fost revizuit și aprobat în ședința Senatului Universității din data de 06.12.2018.

III. ANEXE LA CODUL ETICII UNIVERSITARE

Anexele la prezentul cod au rolul să faciliteze înțelegerea valorilor, principiilor și normelor eticii universitare și, pe de altă parte, să precizeze statutul și procedurile Comisiei de etică universitară.

Anexa 1: Memorandum explicativ. Termeni, interpretări, exemple

1. Libertatea academică

Este posibil, chiar și în condiții de democrație și stat de drept, ca anumite grupări politice sau religioase să se simtă lezate de rezultatele cercetării și publicațiilor universitare și ca aceste rezultate să submineze anumite tipuri de ideologii și credințe.

Universitatea nu trebuie să cedeze presiunilor spre ascundere și obediență la care poate să fie supusă, mai ales de către puterea politică.

Obiectivitatea științifică este mai presus de orice presiuni rezultate din interese personale sau de grup și din faptul că instituțiile încărcate ideologic încearcă să își protejeze statu-quo-ul.

Libertatea academică nu se manifestă în context ideal. Ea poate să fie îngrădită prin existența unor valori culturale general împărtășite. Abordarea potrivită a unor astfel de situații este deliberarea rațională și democratică. Nu este permis moral ca libertatea academică să fie folosită drept pavăză împotriva criticilor științifice și etice. Cunoașterea evoluează, este relativă, dar ea trebuie respectată în sensul datelor științifice actuale.

Credințele religioase, atașamentele politice, alte categorii de credințe sunt, în spațiul universitar laic, o problemă privată a membrilor comunității academice. Ele nu pot să fie impuse altora, prin abuz de putere și autoritate.

Nimeni nu are dreptul să manipuleze, îndoctrineze și să educe dogmatic în interiorul spațiului universitar (laic) și, prin aceasta, să încalce dreptul studenților, cadrelor didactice sau cercetătorilor la obiectivitate în cunoaștere și la formare științifică adecvată domeniului de studii.

Membrii comunității academice au libertate în selectarea și discutarea subiectelor relevante, în examinarea critică a valorilor, normelor, instituțiilor și practicilor sociale în spiritul onestității intelectuale și al responsabilității pentru producerea și răspândirea cunoașterii.

Denaturarea conținutului științific al cursurilor, fabricarea rezultatelor cercetării în sensul obedienței față de grupări politice, religioase, economice etc. trebuie pedepsită, în funcție de gravitate, de la atenționare și avertisment, până la excluderea din universitate.

Libertatea personală se reflectă și în protejarea dreptului la privatitate și confidențialitate.

1.1. Protejarea dreptului la confidențialitate

Personalul didactic și administrativ are obligația să respecte confidențialitatea în problemele care țin de viața privată a studenților, să nu dea informații decât cu autorizația decanatului sau rectoratului și numai când există motive îndreptățite. Această regulă este valabilă de asemenea în privința cererilor personale referitoare la păstrarea confidențialității în privința statutului marital, orientării sexuale sau disabilităților ascunse, domiciliului, apartenenței politice, religioase etc. Membrii personalului care au acces la documente și informații trebuie să aibă grijă să mențină caracterul confidențial și privat al unor astfel de informații și să protejeze persoanele care nu doresc ca aceste informații să devină publice. Membrii universității trebuie să mențină caracterul privat al solicitărilor de confidențialitate. Dosarele personale sunt confidențiale, iar încălcarea confidențialității se sancționează.

2. Autonomia personală

Exercitarea autonomiei personale în spațiul universitar înseamnă posibilitatea de a alege individual, în cunoștință de cauză, programele de studiu și cercetare, traseele de carieră academică, oportunitățile, nivelul de excelență la care dorește să acceadă cineva.

Toate informațiile de importanță pentru membrii comunității academice și pentru publicul larg, în special în ceea ce privește standardele academice, programele de studiu și cercetare, evaluarea, accesul și promovarea (prin admitere, angajare, contractare), membrii corpului profesoral și elementele relevante din CV-ul profesional al acestora, membrii conducerii universitare și CV-urile acestora, structura universității, cercetarea universitară, baza materială, serviciile sociale etc. vor fi puse în mod egal și în timp util la dispoziția tuturor celor interesați, pentru ca aceștia să poată alege în cunoștință de cauză în privința studiilor și profesiei. Aceste informații trebuie publicate pe paginile web ale universității.

Încălcarea autonomiei personale conduce la sancțiuni pentru cei responsabili de asigurarea acesteia.

3. Dreptatea și echitatea

3.1. Principiul nediscriminării și egalității de șanse

Discriminarea în mediul academic reprezintă tratamentul inegal al unei persoane, tratament care urmărește sau conduce la încălcarea ori limitarea drepturilor persoanei respective pe baza genului, rasei, vârstei, disabilității, orientării sexuale, a naționalității, etniei, religiei, categoriei sociale, stării materiale sau mediului de proveniență.

În spiritul acestui cod, acțiunea afirmativă pe criterii de gen, rasă, vârstă, dizabilitate, etnie, naționalitate, zonă de proveniență, stare materială, mediu de proveniență este permisă și, în anumite situații, încurajată, tocmai pentru asigurarea egalității de șanse. Universitatea asigură transparența publică în privința accesului oricărei persoane vizate de astfel de politici.

Termenul acțiune afirmativă denotă avantajarea persoanelor din grupuri defavorizate pe unul sau mai multe dintre criteriile menționate, în scopul corectării nedreptăților din trecut față de membrii acestui grup, precum și cel al creșterii accesului membrilor grupului la educație și creșterii șanselor lor în competiția profesională.

Discriminarea poate avea forme indirecte atunci când defavorizează *de facto* anumite persoane în funcție de unul sau mai multe dintre aceste criterii. De exemplu, anumite reguli de susținere a examenelor, deși sunt aceleași pentru toți studenții indiferent de particularitățile lor, ar putea să dezavantajeze practic persoanele cu disabilități (care, de pildă, nu pot intra sau nu pot să aștepte mai multe ore pentru a intra în ordine alfabetică la un examen oral). Sau, orarul unor cadre didactice trebuie să fie astfel conceput încât acesta să poată permite persoanei în cauză să respecte anumite ritualuri religioase, deși aceasta ar implica o abatere de la grila neutră de repartizare a orelor.

3.2. Eliminarea conflictelor de interese

Personalul didactic (inclusiv membrii conducerii universității și a tuturor structurilor sale) și nedidactic trebuie să ia măsurile necesare în scopul de a evita sau soluționa adecvat situațiile în care pot să apară conflicte de interese care ar putea compromite, direct sau indirect, îndeplinirea îndatoririlor lor.

Conflictul de interese decurge din intersectarea mai multor tipuri de relații sau poziții, de natură să afecteze judecățile și evaluările corecte și acțiunile membrilor comunității. Ele pot duce la practici precum favoritismul și nepotismul, la aplicarea unor standarde duble în apreciere sau evaluare, ori la acte de persecuție sau răzbunare, pe care universitatea trebuie să le respingă.

Următoarele situații constituie încălcări ale eticii academice:

- ocuparea, concomitent, de către persoane care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al III-lea, de funcții astfel încât unul sau una să se afle față de celălalt sau cealaltă, într-o poziție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel în Universitatea „Danubius” din Galați, precum și numirea în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs, ale căror decizii afectează soții, rudele sau afinii până la gradul al III-lea inclusiv;
- cazurile de incompatibilitate academică și managerială, în care din comisiile de evaluare (la examenele de admitere, licență, disertație, doctorat), precum și la acordări de premii individuale, la angajarea sau promovarea, evaluarea periodică a performanței profesionale, audit etc. fac parte persoane aflate într-o relație de rudenie de gradul I, II sau III cu candidații sau persoanele care urmează să fie evaluate;
- cazurile în care cadrele didactice își evaluează în mod direct rudele de gradul I în vederea examenelor de licență, masterat, doctorat sau în altă formă de studii instituționale;
- cazurile în care cadrele didactice își evaluează rudele sau alte persoane cu care are relații personale evidente, de natură să le influențeze conduita academică (stări conflictuale manifeste sau latente, relații clandestine inclusiv de natură sexuală, orice obligații de extra-instituționale care limitează evaluarea și decizia)
- cazurile în care din comisiile de evaluare – la examenele de admitere, angajare/promovare, salarizare, premieri etc. – fac parte persoane care pot fi influențate de elemente ale vieții personale, inclusiv de natura relațiilor anterioare ce generează constrângeri sau obligații față de candidați (meditații, relații de afaceri, conflicte nerezolvate etc.)

Persoana aflată în conflict de interese are obligația să se autorecuze din comisiile de evaluare sau de supervizare în cazul respectiv. În cazul în care nu are loc această retragere, situația poate fi sesizată de ceilalți membri, iar recuzarea și/sau altă formă de sancționare va fi îndeplinită de conducerea executivă a Universității „Danubius” din Galați.

4. Meritul

Singura ierarhizare calitativă acceptabilă în universitate este cea a meritului. Acest tip de ierarhizare este definit de către Comisia de Evaluare și de Asigurare a Calității în colaborare cu catedrele, consiliile facultăților și rectoratul.

În cazul studenților, de exemplu, meritul se stabilește în contextul unor criterii de evaluare a performanțelor la cursuri, seminarii și laboratoare, la concursuri profesionale, la licențe și disertații, în implicarea în viața asociativă, acțiuni civice etc. În cazul cadrelor didactice și cercetătorilor, meritul se stabilește de obicei după: calitatea cursurilor, seminarelor, a

activității de îndrumare a studenților, publicațiilor științifice, câștigării de granturi de dezvoltare și cercetare individuală și instituțională, evaluarea făcută de către studenți, implicarea în dezvoltarea facultății, programului de studiu, al domeniului propriu, în

rezolvarea problemelor studenților, în atitudinea față de progresul personal, în prestigiul adus instituției în care lucrează, în implicarea în creșterea cunoașterii și democratizării în societate etc.

Pentru conduceri, criteriile se referă mai ales la managementul eficient al resurselor, crearea și menținerea standardelor profesionale și morale ridicate în instituție, evaluarea făcută de către reprezentanții studenților, subordonați și conducerea de la nivel superior etc.

Responsabilitatea față de standardele de evaluare a meritului și de aplicare revine Comisiei de asigurare a calității, conducerii departamentelor și consiliilor facultăților, rectorului.

Comisia de etică universitară intervine mai ales atunci când aceste structuri nu asigură aplicarea principiului meritului în proiectarea și evaluarea activității universitare și propun sau acordă sancțiuni, inclusiv conducerii.

5. Profesionalismul

Profesionalismul universitar se caracterizează prin:

- competență în exercitarea profesiei (autoritate epistemică);
- credința în autonomia deciziilor profesionale și a exercitării profesiei (protejarea de amatorism, diletantism și impostură);
- identificarea cu specialitatea și cu cei din același domeniu (cariera academică sau de cercetare devin elemente ale identității personale);
- dedicarea față de cariera academică pentru o parte semnificativă a vieții (prestigiul se capătă în timp, dar nu depinde decisiv de vechime);
- obligația morală de a lucra în serviciul studenților, evitând implicarea emoțională excesivă (dar nu și empatia), arbitrarul și tratamentul preferențial nejustificat;
- credința în capacitatea de autoreglare și menținerea colegială a standardelor profesionale;
- solidaritatea colegială și competiția loială cu cei din aceeași universitate și domeniu.

Încălcarea cerințelor în aplicarea principiului profesionalismului denaturează producerea cunoașterii, formarea studenților în acest tip de valori, lezează comunitatea științifică și scade prestigiul profesiei universitare.

5.1. Dreptul la studii de calitate

Cadrele didactice, cercetătorii și doctoranzii au obligația profesională să cunoască cercetarea și evoluția domeniului propriu. Au libertatea de a adera la o interpretare sau alta a domeniului, fără însă a impune acea orientare particulară studenților în procesul de predare, și fără să ignore eventualele infirmări ale orientării respective din cadrul domeniului.

În cazul în care Comisia de etică universitară, în colaborare cu Comisia de Evaluare și de Asigurare a Calității, constată că un cadru didactic refuză să fie responsabil profesional și să își actualizeze materia (și în general să respecte cunoașterea propriului domeniu), acesta din urmă poate fi somat să respecte cerințele academice relevante, iar dacă refuză, Comisia poate cere penalizarea cadrului didactic respectiv până la remedierea problemei. Dacă, într-un interval rezonabil de timp, stabilit de Comisie, cadrul didactic refuză să respecte aceste cerințe, Comisia poate decide, în cooperare cu Comisia de Evaluare și de Asigurare a Calității, eliberarea cadrului didactic în cauză de sarcinile didactice și de cercetare.

Universitatea încurajează schimburile academice și se mândrește cu profesorii solicitați ca specialiști de excelență în alte universități și instituții, câtă vreme aceasta nu încalcă dreptul studenților de a studia și al universității de a funcționa și a se dezvolta.

Cercetarea se definește ca activitate în scopul dezvoltării cunoașterii. Cei care fac cercetare se ghidează după următoarele principii:

- demonstrează competență, integritate și autoreglementare (per-review: obligația de a te supune examinării critice prealabile susținerii sau publicării unei lucrări);
- mențin standardele profesionale: își documentează și chestionează rezultatele;
- recunosc public contribuția profesională sau materială a altor persoane sau instituții la rezultatele obținute;
- cooperează în echipe de cercetare;
- protejează siguranța datelor preliminare;
- se informează reciproc asupra dezvoltărilor relevante din domeniu și asupra metodologiilor de cercetare;
- promovează onestitatea și corectitudinea intelectuală;
- declară sau evită conflictele de interese;
- respectă consimțământul informat al celor implicați în cercetare, precum și siguranța acestora;
- respectă toate cerințele legale și morale în privința cercetării;
- sunt deschiși dezbaterii critice asupra rezultatelor obținute.

Respectarea acestor standarde se recompensează și premiază, nerespectarea lor atrage sancțiuni proporționale, mergând până la propunerea de retrogradare, de retragere a titlului universitar și eliminarea din universitate. Același lucru este valabil și pentru publicații plagate.

6. Onestitatea și corectitudinea intelectuală

Proprietatea intelectuală include invențiile și drepturile de autor pentru diferite categorii de lucrări. Lipsa de onestitate academică semnifică toate tipurile de activități care împiedică educația, dezvoltarea cunoașterii, evaluarea corectă a performanței studenților, cadrelor didactice și altor categorii de angajați. Exemplele mai frecvente sunt:

6.1. Fabricarea datelor

Fabricarea datelor înseamnă în principal utilizarea unor date improvizate într-o cercetare sau experiment, modificarea intenționată a datelor unui experiment sau unei cercetări, citarea unor articole inventate etc.

Predarea aceleiași lucrări pentru mai multe examene (autoplagiatul).

Modificarea datelor din dosarul personal de concurs sau angajare, de exemplu, potrivit cerințelor unui concurs. Constituie înșelăciune și includerea în CV-ul personal a unor informații profesionale false.

6.2. Facilitarea înșelăciunii

Facilitează înșelăciunea orice persoană care oferă ajutor cuiva despre care știe că vrea să înșele o comisie de examinare: oferirea unei lucrări gata făcute, cu sau fără să solicite bani sau servicii pentru aceasta, substituirea unei persoane care urmează să fie examinată.

6.3. Avantajele obținute pe nedrept

Din această categorie fac parte: ascunderea informațiilor transmise de profesori față de colegi, împiedicarea unor colegi sau concurenți să se concentreze în scopul de a-i disturba la o examinare, sabotarea altora prin distrugerea unor materiale din bibliotecă.

Plagiatul reprezintă o fraudă intelectuală care uneori poate lua proporții grave: furt intelectual deliberat. Forma cea mai gravă este aceea de a-ți clădi o carieră universitară și de cercetare pe baza unor publicații care sunt rezultat al fraudei.

Plagiatul semnifică preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor și prezentarea acestuia ca aparținând propriei persoane (fie într-o lucrare scrisă, de tipul referatelor, articolelor, tezelor de licență, experiment, etc. fie într-o prezentare orală).

Plagiatul poate fi voluntar (plagiat propriu-zis) sau involuntar (folosirea greșită a sistemul de citare, sau neindicarea sursei unui material). Materialul asupra căruia se comite plagiat poate fi o carte sau o parte a unei cărți, un articol, o pagină de pe internet, un curs, o altă lucrare (în cazul referatelor, de exemplu, poate fi lucrarea unui coleg).

În elaborarea unei lucrări academice de orice fel sau a unei prezentări orale se va ține cont de distincția dintre *parafrizare* și *citare propriu-zisă*. Prezentarea unui citat (text bloc dintr-un material străin) ca parafrază (revestirea ideii/argumentului unui autor), și anume fără utilizarea indicilor care semnalează în mod convențional prezența unei citări (ghilimele, litere cursive, paragrafe distincte indentate etc.) constituie, de asemenea, plagiat.

Nu constituie plagiat folosirea unor sintagme sau definiții scurte, considerate de către comunitatea disciplinară ca făcând parte din fondul de noțiuni de bază, comune, al disciplinei respective. Cu toate acestea, având în vedere faptul că o atare apreciere presupune un grad de subiectivism, este recomandat ca autorii să își exercite discernământul și o atenție sporită în utilizarea unor asemenea sintagme sau definiții. O acuzație de plagiat, pentru a fi validă, trebuie însoțită de dovada clară a plagierii, prin indicarea textului sau textelor din care s-a plagiat. Nu este nevoie ca materialul indicat să fie sursa ultimă a plagierii: dacă două (sau mai multe) referate/articole prezentate simultan conțin fragmente comune, fără referințe explicite la surse, acest lucru este suficient pentru a fundamenta o acuzație de plagiat; dacă materialul prezentat drept contribuție proprie sau un fragment din acesta sunt identificate în rețeaua internet, unde de asemenea sunt preluate din aceeași sursă ultimă (indicată sau nu), acest lucru este suficient a fundamenta o acuzație de plagiat.

Descoperirea comiterii fraudei intelectuale implică, în cazurile în care fraudă nu este direct sancționată de către cadrul didactic, sesizarea Comisiei de etică în vederea sancționării persoanei vinovate, mergându-se în funcție de gravitate până la desfacerea contractului de muncă, în cazul cadrelor didactice sau cercetătorilor. Dacă plagiatul este comis de către un/o student/ă, iar acesta/aceasta este la prima abatere de acest gen, de regulă cazul îl rezolvă cadrul didactic, și, prin excepție, Comisiei de etică. Aceștia stabilesc sancțiuni proporționale: în anumite cazuri majore, de exemplu, autorizează anularea, pentru studentul/a în cauză, a examenului în cadrul căruia s-a comis fapta, urmând ca în anul următor acesta/aceasta să aibă posibilitatea de a relua cursul și seminarul aferent, în regim cu taxă. Această procedură nu este

necesar să treacă prin Comisia de etică universitară, sancționarea putând fi făcută direct de către cadrul didactic. Comisia de etică universitară trebuie însă informată pentru a păstra sancțiunea în baza de date. Universitatea nu va permite aplicarea mențiunii de ‚plagiat’ în actele oficiale ale studenților (cum ar fi diplome de licență sau master, situația școlară sau foaia matricolă) dar va ține evidența sancțiunilor în dosarele personale ale studenților, cadrelor didactice etc. Dovezile despre incident se păstrează într-o bază de date care este consultată ori de câte ori un/o student/ă este acuzat/ă de plagiat. Descoperirea unui al doilea furt intelectual în cazul aceluiași/aceleiași student/e poate implica exmatricularea acestuia/acesteia din facultate, fără posibilitatea de a se reînscrive. În situația în care materialul (referat, articol, prelegere, tratat etc.) care constituie furt intelectual descoperit și demonstrat a fost publicat de către persoana în cauză, cazul este deferit forurilor justiției și se pedepsește conform legilor în vigoare.

Toate prevederile de mai sus sunt valabile și în cazul furtului în cadrul examenelor scrise sau orale (copiat).

7. Transparența

Transparența presupune accesul la informații atât în ceea ce privește admiterea, evaluarea, angajarea și promovarea, cât și în privința surselor de finanțare sau de cercetare și criteriilor după care se iau deciziile instituționale în universitate. Toate aceste informații sunt publicate pe paginile web ale universității.

7.1. Transparența la admitere, evaluare, angajare și promovare

Angajarea și promovarea personalului academic și administrativ se fac pe baza meritelor relevante ale candidaților pentru postul respectiv, respectându-se principiile nediscriminării și egalității de șanse. Universitatea se angajează să acorde candidaților pentru admitere, angajare, promovare, premiere, un tratament corect și egal și să cultive diversitatea în mediul academic prin măsuri pozitive adresate categoriilor defavorizate sau subreprezentate, fără încălcarea principiului meritului.

Studenții au dreptul la acces în privința informațiilor despre criteriile de evaluare la examene, colocvii etc., încă de la începutul fiecărui curs (seminar, laborator etc. inclusiv cele de licență, disertație, doctorat), precum și la explicații privind notele obținute.

Criteriile de selecție pentru angajare și promovare trebuie definite cu claritate și să corespundă viitoarelor atribuțiuni ale persoanei evaluate. Scoaterea postului la concurs va

respecta prevederile legale, precum și prevederile rezonabile ale regulamentului intern al instituției de învățământ, privind condițiile de publicitate.

Interviurile sau examenele de promovare nu trebuie să conțină întrebări privind relațiile personale și viața privată a candidaților, statutul civil sau istoriile personale (cu excepția celor privind strict parcursul academic sau parcursul profesional). Organismele de evaluare vor oferi informații clare pentru toți candidații privind particularitățile poziției scoase la concurs.

7.2. Transparentă în utilizarea resurselor materiale

Fondurile puse la dispoziție pentru învățământ, cercetare, administrare, de către universitate sau de către terți trebuie utilizate în strictă conformitate cu scopurile și regulile în funcție de care au fost acordate.

Universitatea solicită membrilor ei, (în special cadrelor didactice și cercetătorilor) ca în cercetările și publicațiile lor să menționeze, în mod expres, sprijinul material acordat de universitate sau de alte organizații, instituții, firme sau persoane fizice pentru realizarea cercetării sau publicației respective.

8. Responsabilitatea

Principiul responsabilității personale și profesionale cere ca oamenii să evite să-și provoace rău unul altuia și, totodată, să aibă un comportament respectuos în scopul instaurării unui bine comun. Este de așteptat ca oamenii să protejeze drepturile celorlalți și să respecte diversitatea culturală și de experiențe. Cei suficient de puternici încât să-și afirme drepturile au datoria să aibă grijă de exercitarea drepturilor celor a căror dezvoltare profesională depinde de ei.

Responsabilitatea se manifestă față de studenți, față de subordonați, de angajați, ca responsabilitate colegială, responsabilitate față de persoanele și instituțiile cu care universitatea are relații, precum și față de comunitatea mai largă: locală, regională, internațională.

Membrii personalului didactic, în calitate de cetățeni particulari, au dreptul la comentarii publice. Dacă aceste comentarii nu fac parte din aria lor de expertiză profesională, ei trebuie să spună clar că fac aceste comentarii în nume personal.

Sunt supuse sancționării: dezinformarea, calomnierea, denigrarea publică a programelor și persoanelor din propria instituție și din alte instituții universitare, de către membrii propriei comunități academice.

9. Respectul și toleranța

Universitatea trebuie să fie un mediu academic adecvat studiului și cercetării, deschis în egală măsură tuturor membrilor comunității universitare. Mediul academic cultivă valorile raționalității și schimbului de argumente, ale autonomiei și responsabilității individuale.

Păstrarea unui mediu academic adecvat presupune respect reciproc, toleranță și cooperare între toți membri comunității academice, precum și între aceștia și colaboratorii lor externi.

Respectul față de ceilalți se demonstrează prin aceea că disputele se rezolvă prin argumente raționale și nu prin utilizarea unor tipuri de limbaj (cuvinte, etichetări, stil și ton) sau acțiuni care reprezintă atacuri la persoană.

9.1. Hărțuirea

Universitatea nu îngăduie nici o formă de hărțuire în mediul academic. Hărțuirea în forme precum: misoginismul, sexismul, rasismul, șovinismul, xenofobia, homofobia, hărțuirea în privința convingerilor religioase sau politice este inconsistentă cu politicile de egalitate de șanse ale universității și anulează respectul pentru dreptul personalului și studenților la un tratament corect și respectuos. Intimidarea și hărțuirea conduc la crearea unui *mediu ostil*, care neagă participanților la viața comunității rolul de parteneri și le îngreșează opțiunile. Persoanele hărțuite se simt excluse, își pierd stima de sine și încrederea în instituție.

Universitatea interzice orice formă de hărțuire.

10. Bunăvoința și grija

Universitatea încurajează ca dezirabile actele de bunăvoință și grijă față de membrii comunității academice și față de orice persoane sau grupuri aflate în nevoie.

Bunăvoința și grija nu trebuie să submineze imparțialitatea în evaluare și nu pot să fie folosite ca pretext pentru părtiniri.

Bunăvoința și grija au un rol major în formarea unui mediu propice dezvoltării personale și profesionale și în creșterea încrederii că fiecare persoană face parte nu doar dintr-o instituție, ci și dintr-o comunitate pe care se poate baza, care o sprijină și o apreciază. Bunăvoința și grija sunt valori dezirabile în comunitatea academică. Nepracticarea lor, cu excepția unor

situații limită, în condițiile respectării celorlalte prevederi ale Codului, nu poate fi sancționată. Dar pot să fie sancționate: indiferența sistematică față de cererile studenților și cadrelor didactice, nepăsare în cazuri în care aceasta afectează major desfășurarea procesului de învățământ sau cercetare etc.

Universitatea nu este o comunitate insulară, ci este legată de celelalte comunități din care face parte: locală, națională, regională, internațională. Ea este în relație cu alte universități față de care trebuie să se manifeste în spiritul competiției loiale, al parteneriatului și solidarității. Aceste principii se cer practicate constant, ori de câte ori stau în putința membrilor comunității academice, dar mai ales în situații în care membrii comunității academice trec prin derută, crize de adaptare, impasuri, drame, necazuri și au nevoie de mai mult decât dreptate, neutralitate și imparțialitate: au nevoie de empatie, compasiune, sprijin moral și material, ajutor, optimism, solidaritate. De asemenea, inclusiv în situații de realizări profesionale sau personale, este dezirabil ca membrii comunității academice să își manifeste aprecierea și prețuirea, să fie mândri de colegi sau studenți.

Președinte Senat,

Conf. univ. dr. Arsith Mirela

Aviz juridic,

Anexa 2: Model de reclamație

Subsemnatul/a

.....

Relația cu universitatea:

a) Student/a, forma de învățământ/an:

.....

b) Cadru didactic:

.....

c) Personal administrativ:

d)

e) Colaborator:

.....

f) Altele:

.....

Date de contact: Adresa email:

Număr de telefon:

Adresă:

Data depunerii reclamației:

Declar următoarele:

Declarația conține date privitoare la derularea evenimentelor relevante (dată, loc, eventuali martori), numele și relația cu universitatea a persoanei/persoanelor reclamate. Dacă există martori, se vor preciza numele acestora, și în măsura în care este posibil, date de contact, calitatea acestora în universitate (studenți, cadre didactice, personal secretarial și de administrație, colaboratori etc.).

Senatul Universității „Danubius” din Galați

HOTĂRĂRE
Nr. 215 din 06.12.2018

privind:

**aprobarea revizuirii Codului Eticii și Deontologiei Profesionale Universitare din cadrul
Universității ”Danubius” din Galați**

Senatul Universității „Danubius” din Galați întrunit în ședința din data de 06.12.2018,

Având în vedere propunerea privind aprobarea revizuirii Codului Eticii și Deontologiei Profesionale Universitare din cadrul Universității ”Danubius” din Galați, propunere prezentată în ședința de Senat;

Având în vedere hotărârea Senatului Universității „Danubius” din Galați nr. 31/17.05.2011 de aprobare a Codului Eticii și Deontologiei Profesionale Universitare;

Având în vedere prevederile art. 213 alin. (2), lit. f) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

Având în vedere prevederile art. 23 lit. k) din Carta Universității „Danubius” din Galați;

În temeiul art. 27 din Carta Universității „Danubius” din Galați,

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. Se aprobă Codul Eticii și Deontologiei Profesionale Universitare din cadrul Universității ”Danubius” din Galați.

Art. 2. În vederea îndeplinirii prezentei hotărâri se însărcinează doamna prof.univ.dr. Georgeta MODIGA.

PREȘEDINTE SENAT,

Conf.univ.dr. Mircea ARSITH